

ret sure over den rabat, som England får, og den rabat, som Sverige, Holland, Tyskland og Østrig får. Vi knokler for at få de rabatter væk.

Hvad er det egentlig, der er hr. Frank Aaens alternativ? Er det at sige: Danmark vil overhovedet ikke stemme for, at der kommer penge til EU? Er det det, der er alternativet? Jeg formoder, at det er det, der er alternativet. Når man er modstander af EU, vil man jo sådan set bruge hvad som helst til at få det til at bryde sammen. Jeg gætter bare på, at det må være linjen. Er det det, der er linjen, eller hvad er linjen?

Kl. 17:39

Formanden:

Så er det ordføreren.

Kl. 17:39

Frank Aaen (EL):

Så længe Danmark er medlem af en forening, betaler vi selvfølgelig kontingent til foreningen. Men vi kan ikke bare uden videre i et eller andet mærkeligt kompromis acceptere, at tingene nede i EU-kassen flyder på en måde, der er uden for vores kontrol, og som fører til et fuldstændig afsindigt landbrugssystem og nogle fuldstændig afsindige rabatter til dem, der er allerrigest, og som kan bruges til mange mærkelige ting.

Der vil jeg sige, at vi er nødt til at have langt større åbenhed. Det er lidt ligesom den diskussion om fradrag eller tilskud, vi har herhjemme. Herhjemme – det hørte vi lige om i går – flyder der på grund af fradrag 35 mia. kr. ud af den danske statskasse til forskellige formål, vi stort set ikke har kontrol med. Det vil jeg sige nej til. Hvis man vil støtte et formål, må man give tilskud til det formål, og man må kunne se, hvad ens penge går til. Her har vi altså et system, hvor man uden for vores kontrol hæver ved kasse et, og hvor man bruger pengene nede i Bruxelles ud fra en eller anden flertalsafgørelse eller på anden måde. Systemet er skørt, det er ikke kun det, at det her på nogle punkter fører til noget skørt, *systemet er skørt*.

Kl. 17:40

Formanden:

Så er der en kort bemærkning til ordføreren fra hr. Svend Auken. Værsgo.

Kl. 17:40

Svend Auken (S):

Den fremstilling, hr. Frank Aaen giver, er en meget misvisende opregning af forhold i EU. For det første er det samlede udgiftstal mindre end 1 pct. af indkomsten. Vi taler om mindre end 1 pct. Hr. Aaen får det jo til at lyde, som om det er et svimlende beløb. Det er store beløb, men

det er trods alt under 1 pct. Størstedelen af de penge bliver brugt meget fornuftigt. Så er der landbrugsområdet, hvor vi har et ønske om en reform. Det er klart, at det er et fælles ønske. Men de fleste penge bliver brugt meget fornuftigt.

For det andet siger hr. Aaen, at regnskabet – jeg ved ikke på hvor mange milliarder – er fup og svindel. Hvis hr. Aaen havde sat sig ind i det, ville han vide, at usikkerheden om regnskabet drejer sig om promiller. Vi er ikke engang oppe på 1 pct., der er usikkerhed om. Man har faktisk fået styr på kontrollen med udgifterne. Revisionsretten dernede har blot det synspunkt, at man skal have hundrede procents kontrol, og det arbejder man på at nå. Men det er promiller, der er usikkerhed om. Pengene går faktisk i de rigtige lommer.

Kl. 17:42

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 17:42

Frank Aaen (EL):

Så vidt jeg kunne høre, er vi nogenlunde enige om, hvad der foregår. Vi er så bare ikke enige om, hvor stort problemet er. Det er muligt. Jeg synes stadig væk, at 800 mia. kr. er rigtig mange penge, også selv om det kun skulle være relativt få procent af dem, der blev brugt til noget forkert. Jeg synes stadig væk, det er en skændsel, at EU efter så mange år ikke har kunnet aflægge et regnskab, der kan godkendes af revisionen. Det må jeg sige. Så kan det godt være, at det er en relativt lille del af det samlede budget, men det er der alligevel år efter år.

En del af problemet skyldes jo den måde, man forvalter pengene på. Det er den måde, hvorpå man bare kan hæve penge til at putte ned i kassen, og så går de ud til et eller andet. Der er jeg meget mere tilhænger af, at vi havde mere styr på, hvad de penge, vi bevilger i kontingent, faktisk går til.

Den anden del af problemet er, at for mange af de ting, man laver nede i EU, er afhængige af noget. Man skal altid passe på. Jeg kan huske, at chaufførerne engang strejkede, fordi man ville forringe deres skattefradrag, når de kørte langtur. De strejkede, men det gjorde de med arbejdsgivernes støtte. Så siger jeg: Når en arbejdsgiver og en arbejdstager kan rotte sig sammen, så er der nok noget galt. Og her har vi det desværre sådan, at en stat og nogle indbyggere i staten i mange tilfælde kan rotte sig sammen om